

מסורת הש"ס

(א) וְעַיִן תִּסְפָּוּת כְּבוֹדוֹ
כִּי: דִּי' מִשְׁתַּחֲוִי (ב) וְלֵב
מִטָּה: וְיִשְׁכַּח (ג) וְלִקְחֵן טָהֳ:
וְעִשָּׂה (ד) וְלִקְחֵן טָהֳ:
(ה) וְלֵב (ו) וְלֵב יִדְבִי
אֲלֵימֶר יִי מִהֲרִשָּׁן,
(ז) וְיִקְרָא כֹהֵן (ח) וְלֵב
דִּרְאָ כֵן יִשְׁכַּח.

תורה אור השלם

1. אלמנה וגרושה
וחללה וזה את אלה לא
יחז כי אם בתולה
מעמיו יחז אשר-
2. ולא יחזל ורעו בעמיו
כי אני ה' מקדשו:
3. ולאחז הבתולה
הקדושה אלו אשר לא
יחזל לאיש לה יקמ:

גליון הש"ס

נִסְיָא אִמְרֵי רַחֵם אֱלֹהִים
הַלְלֵה בְּרַאשֵׁי. עֵינֵי מִסֵּר
בְּסִמּוּת דָּף כֵּן עֵינֵי דִּישׁ
מִשְׁמַח: שֵׁם אִיִּלּוּ הָאָה
אִמְרֵי דָף קִטְסֵה אִמְרֵי רַב
מִדְּבָרֵי תוֹס' לְעִיל דָּף נָה
עֵינֵי דִּישׁ וּרְכֵי מִזְבֵּחַ דְּלִיג
כֵּלָן אִמְרֵי דָף וְכֵן הוּא לְקַמֵּן
סָא עֵינֵי: שֵׁם רַבִּי" סָפֵר
יֵשׁ חֲלָלִי מִהִיבֵי עִשְׂתֵּה עֵינֵי
לְקַמֵּן דָּף שֵׁ עֵינֵי מִדְּבָרֵי
מִחֲלָל:

הגהות הב"ח

(א) גם' צהא אחר רב
עמרם אין הלכה כצ"ל
ותיבות אחר רב נמחק:

מוסף רש"י

משנת ר' אליעזר בן
 יעקב קם ונקי. קם מדה
 עשה. כלומר נאמרו
 חשיבם וסוחר במתנות
 כנדרים, וכל
 מקום שסוחר הולך בחימו
 (לעשר חס) ובעשרי עורבין
 סב ובעבור סגן אי לא
 למד הדין כפאר חביר
 אלם מה שחורב בתי
 חס נקי חס שלם
 בחמו לעלם יעין חס
 יש חלל מחיירי עשה
 גון כן גיל שם
 חס חס חס
 עליו כפס, חס חס יקם
 ולא עשה. דקח חס

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

ה' היא אלהי ליה נשואין
קנס אלא כשאין כונסה
ממור ימהרנה לו לאשה
אפילו הוא כונסה דכתיב

שאינן משלם קנס במפותה אול רב גביהה
מבי כחיל אמרה לשמעתיא קמיה דרב אשי
אמר ליה והא רב ור' יוחנן דאמרי תרווייהו
ב"בוגרת ומוכת עין לא ישא^א ויאם נשא נשוי
אלמא סופה להיות בוגרת תחתיו סופה
להיות מוכת עין תחתיו הכא נמי סופה
להיות בעולה תחתיו קשיא: אנוסת חבירו
ומפותה חבירו לא ישא ואם נשא ר' אלעזר
בן יעקב אומר הולד חלל וחכמים אומרים
הולד כשר: אמר רב הונא אמר רב^ב הלכה
כר' אלעזר בן יעקב וכן אמר רב גידל אמר
רב הלכה כרבי אלעזר בן יעקב איכא
דאמרי אמר רב הונא אמר רב מאי טעמא
דרכי אלעזר בן יעקב סבר לה כרבי אלעזר
וזמי סבר לה כותיה והא קיימא לן^ג מישנת
ר' אלעזר בן יעקב קנסי^ד ואילו בהא
אמר רב עמרם^ה אמר רב אין הלכה
כרבי אלעזר קשיא רב אשי אמר ביש חלל
מחייבי עשה קמפילגי^ו רבי אלעזר בן יעקב
סבר^ז יש חלל מחייבי עשה ורבנן סברי
אין חלל מחייבי עשה מ"ט דראב"י רבתי
יאלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא
יעקב כי אם בתולה וגו' וכתבי^ח ולא יחלל
זרעו בעמיו אכולהו ורבנן אלה הפסיק
הענין ורבי אלעזר בן יעקב אמר
אלה ילמעוטי נדה כמאן אולא הא
דתניא מאלה אתה עושה חלל ואי אתה
עושה חלל מנדה כמאן כרבי אלעזר
בן יעקב ורבי אלעזר בן יעקב נכתביה
לאלה לבסוף קשיא תנו רבנן אהותו
ארוסה רבי מאיר ור' יהודה אומרים מטמא
לה רבי יוסי ורבי שמעון אומרים אין
מטמא לה אנוסה ומפותה ד"ה אין מטמא
לה ומוכת עין אין מטמא לה דברי ר' שמעון
שהיה ר' שמעון אומר ראויה לכ"ג מטמא
לה שאין ראויה לכ"ג אין מטמא לה ובוגרת
מטמא לה דברי כל אדם מאי טעמא דר"מ
ור' יהודה דדרשי הכי^א ולאחותו הבתולה
הפרט לאנוסה ומפותה יכול שאני מוציא
אף מוכת עין ת"ל אשר לא היתה לאיש מי
שהווייתה על ידי איש יצאה זו שאין הווייתה
על ידי איש הקרובה לרבות הארוסה אליו
לרבות הבוגרת הא למה לי קרא והאמר
רבי מאיר בתולה אפילו מקצת בתולה
משמע איצטרך סלקא דעתך אמינא גילף
בתולה בתולה מהתם מה להלן נערה
אף כאן נמי נערה קא משמע לן ורבי
יוסי ורבי שמעון מאי טעמיהו דרשי
לאנוסה ומפותה ומוכת עין אשר
הקרובה לרבות ארוסה שנתגרשה
הקרובה לרבות ארוסה שנתגרשה
והא

ר' זכריה מאונג ומפתח א
התם בדקאמר ראויה לכהן
ר'ג כו' ואי פריך משום ד
רבי שמעון דקתני זכריה
מר מהתם ה"ל למדרש הכ

ד.

עין משפט
נר מצוה

ע א מ״י מ״י מ״י
אסור׳ ב״א הל׳ י:
עב ג מ״י ש״ס הל׳ י:
עב ד מ״י ש״ס מ״י הל׳
י סמג לנא׳ן קב
טושי׳ א״ש״י סמג ׳ ספ׳
ח
עב ה ו ז מ״י מ״י
מ״ל אכל הל׳ י:
סמג ע״ן מ״ל לנא׳ן רל׳
טושי׳ ע״ן סמג
ספ׳ ד:
עב [ה] מ״י ש״ס הל׳ י:
טושי׳ ש״ס:

תוספות ישנים

[illegible]

י ביה ומסוס דרבי שמעון
גא בעלמא נקטיה מדפריך
י אלא ודאי פריך דמכ"ג
מיטטיה רחמנא מוכח ען
י והוה ילפינן התם מהכא:
והא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones